

DE KEN/ML FORMEERDE CAO-STRIJDCOMITE'S

1. Vanaf de heroriëntatie van de Kommunistische Eenheidsbeweging Nederland - marxistisch-leninistisch (KEN/ml), welke leidde tot de afsplitsing van de Kommunistische Partij van Nederland - Marxistisch-Leninistisch, thans Socialistische Partij geheten, heeft de landelijke leiding van de KEN/ml de opbouw van een bedrijfs-werkorganisatie in het Rijnmondgebied de hoogste prioriteit gegeven. Daartoe werden in enkele metaalbedrijven partijcellen gevormd, die een blad verspreidden getiteld "Rode Tribune Bulletin". De partijcellen in de havens verspreidden het blad "Havenkoerier".
2. De KEN/ml hanteert in het bedrijfswerk een politiek, die neerkomt op het organiseren van een zo sterk mogelijke oppositie binnen de erkende vakbonden. Deze oppositie - de KEN/ml noemt haar de Revolutionaire Vakbonds Oppositie (RVO) - moet bewerkstelligen dat de vakbonden strijd gaan voeren om de door de KEN/ml gestelde eisen ingewilligd te krijgen. De leden van de partijcellen hebben dan ook opdracht zich aan te sluiten bij een NVV-vakbond en moeten trachten door te dringen in de besturen van de bedrijfswerkorganen van de vakbond in hun bedrijf.
3. De activiteiten van de bedrijfswerkorganisatie van de KEN/ml waren onderwerp van bespreking tijdens een medio september gehouden ledenvergadering van de KEN/ml. Daar werd geconstateerd dat door de activiteiten van de bedrijfswerkorganisatie de arbeiders "een scherper inzicht is gegeven in het karakter van de bondsleiding als handlangers van het kapitaal". De ledenvergadering achtte het onjuist te denken dat de bondsleidingen door een sterke oppositie binnen de bonden gedwongen zouden kunnen worden tot het voeren van strijd voor inwilliging van de KEN/ml-eisen. Naast het organiseren van oppositie binnen de vakbonden was het volgens de ledenvergadering noodzakelijk dat de KEN/ml de arbeiders het perspectief bood van een zelfstandig georganiseerde CAO-strijd "zonder en tegen de vakbondsleidingen".

- 2 -

De ledenvergadering droeg de partijcellen daartoe op, eigen CAO-eisenprogramma's te ontwikkelen en CAO-strijdcomité's op te richten. Teneinde duidelijk uit te laten komen dat het de KEN/ml er om begonnen is tot één strijdfront te komen van georganiseerde en ongeorganiseerde arbeiders in hun strijd tegen het kapitaal en de daarmee verbonden vakbondsleidingen, kregen de partijcellen opdracht hun bedrijfskranten in het vervolg te tooien met de titel "Rood Front".

4. Naar aanleiding van de besluiten van de ledenvergadering heeft het centraal comité richtlijnen opgesteld voor het werk van de KEN/ml in de vakbonden en voor de opbouw van de RVO. De RVO is, volgens die richtlijnen, een organisatie binnen de vakbonden die de "taak van verzamelpunt van verzet tegen de gewelddaden van het kapitaal heeft overgenomen van de tot reformisme vervallen vakorganisaties". Dat betekent dat zij de aanzet is van een massa-organisatie en dat zij de centrale hefboom is in de bestrijding van het reformisme en in de aaneensluiting van de arbeidersklasse. In de richtlijnen worden een aantal taken genoemd die in het kader van het werk van de partijcellen door de in de cel verantwoordelijke figuur voor het vakbondswerk moeten worden vervuld: "het leiden van het werk van de cel op vakbondsvergaderingen, in bedrijfsleden-groepen en besturen van bedrijfsledengroepen; het leiden van CAO-strijdcomité's als belangrijke hefbomen in de opbouw van de RVO; het aanpakken van het onderzoekswerk op een zodanige manier dat een volledig inzicht verkregen wordt in het functioneren en de werkwijze van de bond op het betreffende bedrijf".
5. CAO-strijdcomité's werden door de partijcellen in de metaalindustrie (o.a. bij Wilton-Fijenoord N.V., Rijn-Schelde-Verolme N.V., Rotterdamse Droogdok Maatschappij N.V.) tot dusver nog niet gevormd. Wel werden door de partijcellen de CAO-eisen bekendgemaakt. Dezen omvatten een loonstijging van f 160,- per vier weken voor iedereen, pensionering op 60-jarige leeftijd met volledig behoud van loon en een zeven-urige werkdag.

- 3 -

6. In de havens is één gemeenschappelijk CAO-strijdcomité gevormd. (Partijcellen bestaan bij de Graan Elevator Maatschappij en in de stukgoedhaven). Medio november presenteerde het comité, dat geleid wordt door de heer W.ter BRAAKE, lid van het centraal comité van de KEN/ml en belangrijk actieleider gedurende de havenstaking in 1970, zich tijdens een openbare vergadering. Op deze vergadering werd het door het comité samengestelde eisenprogramma besproken.
7. De belangrijkste eisen van het CAO-strijdcomité-haven zijn:
- een loonsverhoging van f 50,- bruto per week;
  - zeven-urige werkdag;
  - pensionering op 60-jarige leeftijd met behoud van volledig loon;
  - volledige uitbetaling van een meldingsuur voor werknemers van de Samenwerkende Havenbedrijven (SHB);
  - vastleggen van de ploegensterkte in de CAO;
  - geen invoering van de volcontinue-dienst;
  - één CAO voor de hele haven;
  - geen "vredesplicht" in de CAO vastleggen.
- Tijdens de openbare bijeenkomst gaven daar aanwezige bestuursleden van Federatieve Haven Vakvereniging (FHV) te kennen dat dit eisenpakket in grote lijnen parallel loopt met dat van de FHV. *)
8. Teneinde bij eventuele acties op de solidaire steun van de vrouwen van de havenarbeiders te kunnen rekenen is door het strijdcomité een "comité vrouwen van havenarbeiders" gevormd. Dit geschiedde in navolging van de Belgische maoïstische organisatie AMADA - waarmee de KEN/ml goede contacten heeft - die tijdens de havenstakingen in Antwerpen en Gent een "komitee voor dokkersvrouwen" formeerde, dat een belangrijke, voornamelijk stimulerende rol speelde tijdens de stakingen.

17 december 1973.

- *) De FHV is een categorale organisatie van havenarbeiders.